

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1025

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
177. — Lege pentru ratificarea Protocolului, semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025, de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994.....	2	1.049. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal	5	
Protocol de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994	2–3	★		
1.047. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului, semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025, de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994	3	180. — Lege privind instituirea anului 2025 ca „Anul centenar al rezervistului militar”	5	
★		1.050. — Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea anului 2025 ca „Anul centenar al rezervistului militar”....	6	
178. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale	3–4	ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
1.048. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale	4	71. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 111/2024 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	6	
★		72. — Hotărâre privind vacantarea unui loc de deputat	7	
179. — Lege pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal	4–5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
		Decizia nr. 93 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în redactarea anterioară completării acestora prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății		7–10
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
		Decizia nr. 308 din 15 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**pentru ratificarea Protocolului, semnat la Ashgabat
la 20 ianuarie 2025, de amendare a Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului
în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane
și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul, semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025, de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994, ratificat prin Legea nr. 112/1997.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 177.

PROTOCOL

**de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului
în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri,
semnat la București la 16 noiembrie 1994**

Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, denumite în continuare *părți contractante*, bazându-se pe prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994, denumit în continuare *Acord*, dorind să ofere condiții pentru facilitarea realizării transportului rutier între statele părților contractante, precum și în tranzit pe teritoriile lor către state terțe, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1**Acordul se modifică după cum urmează:**

1) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Transporturile de mărfuri între statele părților contractante (bilaterale) sau în tranzit pe teritoriile statelor lor, precum și spre/dinspre state terțe se efectuează fără autorizații și utilizarea de autorizații nu este necesară. Prezenta dispoziție se referă și la transporturile fără încărcătură.

2. Autorizația nu este necesară la deplasarea, pe teritoriul statului unei părți contractante, a vehiculelor cu numere de înmatriculare temporare (provizorii) achiziționate de o entitate a statului celeilalte părți contractante până la destinația acestora pe teritoriul statului acestei părți contractante.”

2) Articolele 7 și 9 se elimină.

3) Punctul 3 al articolului 10 și punctul 2 al articolului 11 se elimină.

4) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente, autorizate să pună în aplicare prevederile prezentului acord, sunt:

— pentru partea română — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România;

— pentru partea turkmenă — Agenția «Turkmenavtoulaglary» a Agenției de Transport și Comunicații din cadrul Cabinetului de Miniștri al Turkmenistanului;

— în legătură cu articolul 10 și articolul 11 — autoritățile competente respective ale părților contractante, autorizate în conformitate cu legislația națională a statelor lor.

Părțile contractante se vor informa reciproc cu privire la orice modificare a denumirii autorităților competente relevante.”

5) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„De comun acord, părțile contractante pot face modificări ale prezentului acord, care vor face obiectul unor protocoale separate. Acestea vor fi părți integrante ale Acordului și vor intra în vigoare în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 al Acordului.”

ARTICOLUL 2

Prezentul protocol este parte integrantă a Acordului și intră în vigoare la expirarea a 30 (treizeci) de zile de la data primirii ultimei notificări scrise pe canale diplomatice cu privire la finalizarea de către părțile contractante a procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Prezentul protocol își încetează valabilitatea simultan cu Acordul.

Semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, turkmenă și rusă, toate textele fiind în mod egal autentice.

În cazul apariției unor neînțelegeri în interpretarea prevederilor prezentului protocol, textul de referință va fi cel în limba rusă.

Pentru Guvernul României,
Ion Naval

Pentru Guvernul Turkmenistanului,
Guvanchmyrat Akmammedov

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului,
semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025,
de amendare a Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor
internaționale rutiere de persoane și mărfuri,
semnat la București la 16 noiembrie 1994**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului, semnat la Ashgabat la 20 ianuarie 2025, de amendare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului în domeniul transporturilor internaționale rutiere de persoane și mărfuri, semnat la București la 16 noiembrie 1994, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 1.047.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2025
pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate
din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41 din 19 august 2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 19 august 2025, cu următoarele modificări:

1. La articolul 4, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență până la 31 decembrie 2026, contractele/deciziile/ordinele de finanțare

finanțate din Planul național de redresare și reziliență pentru care au fost parcurse etapele pregătitoare referitoare la elaborarea studiilor de fezabilitate și/sau obținerea de avize și autorizații, iar procedurile de achiziție de lucrări au fost finalizate fără emiterea ordinului de începere a lucrărilor sau, după caz, a ordinului de începere a contractului de proiectare și execuție se suspendă unilateral, prin notificare, de către coordonatorii de reforme și/sau investiții, agențiile de implementare și responsabilii de implementarea investițiilor specifice locale.

.....

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în scopul eficientizării și accelerării implementării investițiilor, precum și pentru atingerea jaloanelor și țintelor care fac obiectul renegocierii Planului național de redresare și reziliență, în cazuri temeinic justificate, prin memorandum inițiat de ordonatorii principali de credite cu rol de coordonatori de reformă și/sau investiții, cu avizul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și al Ministerului Finanțelor, Guvernul poate aproba continuarea implementării contractelor/deciziilor/ordinelor de

finanțare aferente investițiilor rămase în Planul național de redresare și reziliență.”

2. La articolul 13, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență până la data de 31 decembrie 2025, următoarele programe se derulează, în limita bugetului aprobat, aferent anului 2025, al Administrației Fondului pentru Mediu:”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 5 noiembrie 2025.

Nr. 178.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind
aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2025
pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării
investițiilor finanțate din Planul național de redresare
și reziliență și din fonduri publice naționale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 noiembrie 2025
Nr. 1.048.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 6 alineatul (1) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 31 august 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu

modificările și completările ulterioare, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) contribuabilul declarat inactiv a fost reactivat. Data scoaterii din evidență este data reactivării contribuabilului, în situația în care acesta a fost declarat inactiv pentru cazurile prevăzute la

art. 92 alin. (1) lit. a), e)-g) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau data împlinirii unui termen de 3 luni de la data reactivării contribuabilului, în situația în care acesta a

fost declarat inactiv pentru cazurile prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. b) și c) din aceeași lege. Aceste prevederi sunt aplicabile și reprezentanților legali, respectiv reprezentanților desemnați.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 179.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 1.049.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind instituirea anului 2025 ca „Anul centenar al rezervistului militar”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se instituie anul 2025 ca „Anul centenar al rezervistului militar” dedicat celebrării a 100 de ani de la înființarea primei structuri asociative a cadrelor militare în rezervă și retragere — Societatea Ofițerilor în Rezervă Proveniți din Activitate.

Art. 2. — (1) Cu prilejul sărbătoririi „Anului centenar al rezervistului militar”, Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, autoritățile administrației publice locale, precum și instituțiile publice aflate în subordinea sau coordonarea acestora, instituțiile publice din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională pot organiza sau pot sprijini

logistic și material, în condițiile legii, manifestări cu caracter aniversar, cultural-educativ, științific și memorialistic, precum și alte acțiuni cu tematică specifică prilejuită de acest eveniment.

(2) Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, autoritățile administrației publice locale, precum și instituțiile publice aflate în subordinea sau coordonarea acestora, instituțiile publice din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională pot alocă fonduri din bugetele proprii, în vederea organizării și derulării în bune condiții a manifestărilor prevăzute la alin. (1), în limitele alocărilor bugetare aprobate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 180.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind instituirea anului 2025
ca „Anul centenar al rezervistului militar”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea anului 2025 ca „Anul centenar al rezervistului militar” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 1.050.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 111/2024 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 111/2024 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1304 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Coleșa Ilie-Alin, aparținând Grupului parlamentar AUR, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru industrii și servicii în locul domnului deputat Tilea Dumitru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 71.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind vacantarea unui loc de deputat

Având în vedere demisia domnului Mircea Florin, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 9 Brăila, în temeiul dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 240 și 241 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților declară vacant locul de deputat deținut de domnul Mircea Florin, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 9 Brăila, începând cu data de 7 noiembrie 2025.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 5 noiembrie 2025.
Nr. 72.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93
din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în redactarea anterioară completării acestora prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 241 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în

Dosarul nr. 4.656/117/2019/a1. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.697D/2022.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției formulate, arătând că norma criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, reglementată într-un domeniu în care statul are o largă marjă de apreciere.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.656/117/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 din Legea**

nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unei sentințe a Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal reține că, în cadrul acțiunii, reclamanta a solicitat, între altele, obligarea pârâtului Ministerul Sănătății la îndeplinirea tuturor demersurilor și emiterea tuturor actelor administrative necesare pentru înființarea Comisiei pentru aprobarea decontării medicamentelor pentru indicațiile terapeutice ce nu sunt incluse în rezumatul caracteristicilor produsului și examinarea de către această comisie a cererii reclamantei de decontare a medicamentului Respreeza pentru indicația „paniculită” prin deficit de alfa 1 antitripsină, forma heterozigotă, variantă rară, cerere care a fost admisă de instanța de fond — Curtea de Apel Cluj. În cadrul recursului său, Ministerul Sănătății a criticat această soluție, invocând prevederile art. 241 din Legea nr. 95/2006 și susținând că, în raport cu acest articol, nu ar fi posibilă constituirea unei comisii care să se pronunțe cu privire la decontarea unui medicament pentru o afecțiune care nu este inclusă în rezumatul caracteristicilor produsului.

6. Instanța de recurs — Înalta Curte de Casație și Justiție — observă că acest articol de lege limitează posibilitatea prescrierii de medicamente, impunând ca acestea să fie prescrise potrivit rezumatului caracteristicilor produsului și protocoalelor medicale. Această interpretare nu este contrazisă de nicio altă prevedere legală, legislația națională nereglementând niciun mecanism prin care un bolnav să poată beneficia de tratament gratuit cu un medicament care nu are înscrisă în rezumatul caracteristicilor produsului indicația terapeutică pentru afecțiunea de care suferă respectiva persoană. Modificările ulterioare ale art. 241, chiar dacă, *ratione temporis*, nu sunt incidente în speța dedusă judecării, nu fac altceva decât să confirme voința legiuitorului de a limita posibilitatea prescrierii și decontării medicamentelor numai pentru indicațiile terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului.

7. Or, în condițiile în care reclamanta suferă de paniculită, o formă rară de manifestare a deficitului de alfa-1 antitripsină, fiind supusă la mai mult de 150 de intervenții chirurgicale, iar simptomele produse de boală sunt ținute sub control cu ajutorul unui medicament prescris de medicul curant, dar care nu are înscrisă în rezumatul caracteristicilor produsului afecțiunea de care suferă reclamanta și care, fiind foarte costisitor, nu poate fi asigurat cu efortul financiar al acesteia, se pune în discuție problema dacă dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, garantat de art. 22 din Constituție, și dreptul la ocrotirea sănătății, garantat de art. 34 din Constituție, implică obligația pozitivă a statului de a reglementa în astfel de situații, în care sănătatea și viața unei persoane sunt amenințate în mod grav, mecanisme prin care să fie analizată posibilitatea administrării, în mod gratuit, a unui tratament cu un medicament care nu are înscrisă în rezumatul caracteristicilor produsului afecțiunea de care suferă asiguratul. Întrucât instanța de fond a apreciat că o astfel de obligație pozitivă a statului există, în temeiul Convenției Europene a Drepturilor Omului, Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere principiul subsidiarității, apreciază că, înainte de a se face trimitere la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, trebuie să se verifice dacă o astfel de obligație pozitivă a statului nu decurge chiar din legislația națională, mai precis din prevederile art. 22 alin. (1) și ale art. 34 din Constituția României.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 241 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, în redactarea anterioară completării acestora prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 31 august 2022. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„(1) *Asigurații beneficiază de medicamente cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală pentru medicamentele cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242.*

(2) *În situația în care prescripția medicală se emite ca urmare a unei scrisori medicale, fără modificarea de către medicul prescriptor a schemei terapeutice prevăzute în scrisoarea medicală, responsabilitatea schemei terapeutice revine medicului care a emis scrisoarea medicală.*

(3) *Modalitățile de prescriere și eliberare a medicamentelor se prevăd în contractul-cadru și în normele sale de aplicare, precum și în hotărârea Guvernului privind aprobarea programelor naționale de sănătate și în normele tehnice de realizare ale acesteia.*

(4) *Prescrierea medicamentelor se face cu respectarea protocoalelor terapeutice, elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS, iar, pentru medicamentele care nu au protocol terapeutic, prescrierea se face cu respectarea indicațiilor, dozelor și contraindicațiilor din rezumatul caracteristicilor produsului în limita competenței medicului prescriptor.*

(5) *Nerespectarea protocoalelor terapeutice de către medicii prescriptori se sancționează în conformitate cu hotărârile Guvernului de aprobare a Contractului-cadru și a programelor naționale de sănătate, iar contravaloarea medicamentelor astfel prescrise nu se recuperează, dacă asiguratul îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute în protocoalele terapeutice aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS, de a beneficia de astfel de medicamente la data emiterii prescripției.”*

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și în art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății.

13. Analizând criticile formulate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 795 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România (ANMMDR) elaborează Nomenclatorul medicamentelor de uz uman cuprinzând medicamentele autorizate de punere pe piață în România, precizând pentru fiecare medicament clasificarea pentru eliberare: medicamente care se eliberează cu prescripție medicală, respectiv medicamente care se eliberează fără prescripție medicală. De asemenea, potrivit art. 795 alin. (1), ANMMDR are obligația de a întocmi și de a actualiza anual o listă a medicamentelor care se eliberează cu prescripție medicală pe teritoriul României, specificând, dacă este cazul, subcategoria clasificării

medicamentelor, în temeiul art. 792 alin. (2) din Legea nr. 95/2006: medicamente care se eliberează cu prescripție medicală care se reține în farmacie (nu se reînnoiește) sau care nu se reține în farmacie (se poate reînnoi), medicamente care se eliberează cu prescripție medicală specială sau medicamente care se eliberează cu prescripție medicală restrictivă, rezervate pentru utilizarea în anumite domenii specializate. La stabilirea subcategoriilor se iau în considerare o serie de factori, precum, de exemplu: (i) medicamentul conține, într-o cantitate care nu este exceptată, o substanță clasificată ca stupefiant sau psihotrop, (ii) medicamentul poate, dacă este utilizat incorect, să prezinte un risc de abuz medicamentos, să conducă la dependență ori să fie utilizat în scopuri ilegale, (iii) medicamentul, datorită caracteristicilor sale farmaceutice sau noutății sale ori intereselor pentru sănătatea publică, poate fi utilizat numai în spital. Legea stabilește în mod expres [art. 793 alin. (1)] ipotezele în care medicamentele se eliberează cu prescripție medicală, respectiv dacă (i) prezintă un pericol direct ori indirect, chiar în cazul utilizării corecte, (ii) sunt folosite fără supraveghere medicală, dacă sunt utilizate frecvent și în mare măsură incorect și ca atare pot prezenta un pericol direct ori indirect pentru sănătatea umană, (iii) conțin substanțe ori preparate ale acestora ale căror activitate și/sau reacții adverse necesită investigații aprofundate sau (iv) sunt prescrise în mod normal de medic pentru a fi administrate parenteral.

14. Cu privire la decontarea, cu sau fără contribuție personală, a medicamentelor eliberate cu prescripție medicală, dispozițiile art. 241 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 prevăd că persoanele asigurate beneficiază de medicamentele cuprinse în lista de medicamente elaborată de către Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu consultarea Colegiului Farmaciștilor din România, și aprobată prin hotărâre a Guvernului, intitulată Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate. Includerea, extinderea indicațiilor, neincluderea sau excluderea medicamentelor în/din lista menționată se realizează, potrivit art. 243 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, pe baza unor criterii de evaluare a tehnologiilor medicale, a documentației care trebuie depusă de solicitanți și a instrumentelor metodologice utilizate în procesul de evaluare, aprobate prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea ANMDMR. De asemenea, potrivit art. 243 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, metodologia de evaluare privind includerea, extinderea indicațiilor, neincluderea sau excluderea medicamentelor în/din listă, precum și căile de atac se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea ANMDMR.

15. Așadar, coroborând dispozițiile legale, rezultă că pot fi decontate doar acele medicamente cuprinse în Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, aflate pe Lista medicamentelor care se eliberează cu prescripție medicală pe teritoriul României, întocmită și actualizată anual de ANMDMR, și pe Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin hotărâre a Guvernului, elaborată pe baza unei metodologii de evaluare aprobate prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea ANMDMR. Legea mai prevede [art. 243 alin. (3) din Legea nr. 95/2006] posibilitatea decontării medicamentelor pentru care în urma evaluării efectuate de ANMDMR sunt emise decizii de includere condiționată în lista de medicamente prevăzută la art. 242, pe

baza contractelor cost-volum/cost-volum-rezultat, negociate și încheiate în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 184/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015.

16. Ulterior invocării excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate au fost completate în sensul reglementării exprese a posibilității decontării din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate a contravalorii medicamentelor *„numai pentru indicațiile terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului, pentru care acestea (...) au fost cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242”* [art. 241 alin. (1¹)], *„chiar și în situația în care medicamentele au fost cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242 anterior metodologiei prevăzute la art. 243 alin. (2)”* [art. 241 alin. (1²)]. Noua reglementare nu aduce nimic novator, ci reia într-o redactare mai clară ceea ce deja prevedeau dispozițiile art. 241 alin. (4) cu privire la prescrierea medicamentelor, și anume că aceasta *„se face cu respectarea indicațiilor, dozelor și contraindicațiilor din rezumatul caracteristicilor produsului în limita competenței medicului prescriptor”*. Se precizează astfel *expressis verbis* limitele în care se suportă contravaloarea medicamentelor din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, respectiv *„numai pentru indicațiile terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului”* aflat în lista aprobată prin hotărâre a Guvernului, ipoteză normativă care rezultă din redactarea mai generală a prevederilor art. 241 alin. (1).

17. Din analiza dispozițiilor legale rezultă că rolul determinant în elaborarea reglementărilor, politicilor și strategiilor naționale în domeniul medicamentului, dispozitivelor medicale și evaluării tehnologiilor medicale îl are ANMDMR, instituție publică cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Ministerului Sănătății, care își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 17 iulie 2019. Potrivit art. 4 alin. (1) și (3) din această lege, în realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, ANMDMR colaborează cu Ministerul Sănătății, instituții ale administrației publice centrale și locale, organizații profesionale, precum și cu alte organizații interne și internaționale din domeniul sanitar. În domeniul medicamentului, ANMDMR are, în conformitate cu prevederile legale, printre atribuțiile principale: monitorizarea pieței medicamentului în vederea respectării și aplicării legislației specifice, autorizarea și controlul studiilor clinice cu medicamentele de uz uman, efectuarea de studii privind utilizarea medicamentelor de uz uman, de analize de laborator privind calitatea medicamentelor de uz uman în procesul de autorizare, supravegherea calității, eficacității și siguranței medicamentelor de uz uman autorizate prin procedura centralizată, prin experți proprii sau externi, întreprinderea demersurilor legale în vederea asigurării în permanență de către deținătorul autorizației de punere pe piață/reprezentantul deținătorului autorizației de punere pe piață și distribuitorul angro a unei game adecvate de medicamente care să răspundă necesităților pacienților. Pe baza studiilor și a evaluărilor realizate de ANMDMR, Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu consultarea Colegiului Farmaciștilor din România, elaborează lista medicamentelor (cu indicațiile terapeutice autorizate, incluse în rezumatul caracteristicilor produsului) de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, listă aprobată prin hotărâre a Guvernului.

18. În acest context, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate consideră neconstituționale prevederile legale întrucât exclud posibilitatea decontării unui medicament prescris de medicul curant pentru o afecțiune care nu este inclusă în rezumatul caracteristicilor produsului, împrejurare ce, în opinia sa, este de natură să contravină dispozițiilor art. 22 alin. (1) și ale art. 34 din Constituție. Mai mult, susține autoarea, această concluzie rezultă și din interpretarea sistematică a legislației naționale care nu reglementează niciun mecanism prin care persoana asigurată să poată beneficia de tratament gratuit cu un medicament care nu are înscrisă în rezumatul caracteristicilor produsului indicația terapeutică pentru afecțiunea de care suferă.

19. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că legiuitorul a instituit un regim juridic clar și riguros referitor la decontarea din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, cu sau fără contribuție personală, a medicamentelor eliberate cu prescripție medicală, atât în ceea ce privește aspectele de fond: includerea, extinderea indicațiilor, neinclusiunea sau excluderea medicamentelor în/din lista menționată, pe baza indicațiilor terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului, cât și în ceea ce privește aspectele de procedură: metodologia de evaluare privind includerea, extinderea indicațiilor, neinclusiunea sau excluderea medicamentelor în/din listă, precum și căile de atac, cu reglementarea autorităților competente.

20. Or, luând în considerare susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că s-ar ajunge în situația ca, ori de câte ori un medic curant ar aprecia eficiența unui medicament în remedierea unei afecțiuni a pacientului său, în funcție de rezultatele concrete în cazul medical particular, să îi

prescrie acest medicament, chiar dacă este în afara indicațiilor terapeutice aprobate conform reglementărilor legale în vigoare, mai precis afecțiunea de care suferă pacientul nu este inclusă printre indicațiile terapeutice, astfel cum acestea rezultă din rezumatul caracteristicilor medicamentului. Consecința ar fi că, pe această cale, prin prescrierea unui medicament în afara indicațiilor terapeutice, s-ar eluda lista medicamentelor asigurate în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin hotărâre a Guvernului, dând posibilitatea decontării oricărui medicament, ceea ce, în mod evident, este inadmisibil. Nimic nu împiedică însă ca medicul curant, pornind de la rezultatele concrete obținute în cazul particular pe care îl tratează, să întocmească o documentație care să stea la baza solicitării includerii sau extinderii indicațiilor terapeutice a respectivului medicament în lista menționată în art. 243 alin. (1) din Legea nr. 95/2006. Urmând procedura legală, organele abilitate de lege vor stabili în ce măsură este necesară și oportună modificarea listei medicamentelor decontate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, pe baza criteriilor de evaluare a tehnologiilor medicale, a documentației depuse și a instrumentelor metodologice utilizate în procesul de evaluare.

21. Așa fiind, Curtea constată că, prin reglementarea posibilității persoanelor asigurate de a beneficia de medicamente cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală doar pentru medicamentele cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242 din Legea nr. 95/2006, legiuitorul s-a plasat în marja sa de apreciere cu privire la domeniul vizat, respectând obligațiile constituționale prevăzute de art. 34 alin. (2) și (3) referitoare la adoptarea măsurilor necesare asigurării sănătății publice și la organizarea sistemului de asigurări sociale pentru boală.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.656/117/2019/a1 și constată că dispozițiile art. 241 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în redactarea anterioară completării acestora prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

pentru magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă,
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

Prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 308

din 15 septembrie 2025

Dosar nr. 318/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian-Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 318/1/2025, este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.216/105/2022.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 20 decembrie 2024, în Dosarul nr. 5.216/105/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept:

Dacă, în situația în care diminuarea veniturilor salariale nete este consecința aplicării art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 permit acordarea unor sume compensatorii.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 10 februarie 2025, cu nr. 318/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la data de 15 septembrie 2025.

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*):

„Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi

Art. 25. — (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz. (...)

Aplicarea legii

Art. 38. — (...) (6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai

mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova cu nr. 5.216/105/2022 la data de 14 decembrie 2022, reclamantii N.D., S.V., S.N.E., O.N.F., Ș.A., S.E.C., B.A.L., Ș.E. — personal auxiliar de specialitate și C.B.D., V.L.M., P.L.D. — personal conex au chemat în judecată pe pârâții Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova, solicitând instanței să dispună:

— obligarea pârâților la stabilirea și acordarea (plata), începând cu 1 octombrie 2018 și în continuare, precum și pentru viitor, a venitului de compensare [prevăzut de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017], reprezentând diferența dintre venitul net care li s-a acordat începând cu 1 ianuarie 2018 — până în luna septembrie 2018, pe de o parte, și venitul net acordat începând cu luna octombrie 2018, pe de altă parte;

— obligarea aceluiași pârâți la repararea prejudiciului creat prin neacordarea drepturilor de care ar fi trebuit să beneficieze, respectiv la plata pentru fiecare lună, până la recunoașterea efectivă a dreptului, a diferenței dintre venitul la care sunt îndreptățiți și venitul efectiv plătit, sumă care va fi actualizată cu indicii de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective, sumă ce se va acorda începând cu 1 octombrie 2018 și în continuare, precum și pentru viitor.

11. Prin *Sentința civilă nr. 171, pronunțată la 22 februarie 2024, Tribunalul Prahova* a admis în parte acțiunea, a obligat pârâții Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova la stabilirea pentru reclamantii N.D., S.V., S.N.E., O.N.F., Ș.A. și S.E.C., începând cu 1 octombrie 2018 și în continuare, a sumei compensatorii [prevăzută de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017], reprezentând diferența dintre venitul net acordat în perioada 1 ianuarie 2018-30 septembrie 2018 și venitul net acordat începând cu 1 octombrie 2018. A obligat pârâții Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova la plata către reclamantii, începând cu data de 1 octombrie 2018, a sumei compensatorii [prevăzută de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017], suma acordată urmând să fie actualizată cu indicii de inflație la data plății, precum și dobânda legală penalizatoare calculată de la data exigibilității fiecărei obligații de plată și până la data plății efective. A respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamantii B.A.L., Ș.E., C.B.D., V.L.M. și P.L.D.

12. Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut, în esență, că salariile nete acordate reclamantilor începând cu 1 octombrie 2018, conform Deciziei nr. 402/2018 a președintelui Curții de Apel Ploiești, sunt mai mici în medie cu 200-400 lei față de salariile nete stabilite prin Decizia nr. 106/2018 a președintelui Curții de Apel Ploiești și acordate începând cu 1 ianuarie 2018.

13. Prin Decizia nr. 402/2018 s-au avut în vedere dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și Hotărârea nr. 30/9.10.2018 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Ploiești, stabilindu-se prin art. 3 din decizia menționată că personalul auxiliar de specialitate și conex care are, începând cu 1 octombrie 2018, ca urmare a stabilirii unei valori de referință sectorială (V.R.S.) de 463,5 lei, un salariu mai mare decât cel

stabilit în grilă pentru anul 2022 va beneficia de salariile de bază stabilite pentru anul 2022 și va beneficia de o plafonare a sporurilor la 40% din salariul de bază brut lunar, cu respectarea art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

14. Astfel, începând cu 1 octombrie 2018, pârâtul a operat o reducere a salariilor nete ale reclamantilor, personal auxiliar de specialitate, scăzând cuantumul individual al sporurilor de la 45% la 40%, cu justificarea încadrării în cuantumul de 30% al totalului sporurilor pe total fond de salarii, potrivit art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

15. Cum la 25 mai 2018 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 22 mai 2018, prin care s-a completat Legea-cadru nr. 153/2017 prin introducerea la art. 38 a alin. (6¹), la momentul emiterii Deciziei nr. 402/2018 pârâta avea cunoștință de faptul că legea a fost completată și avea obligația să facă aplicarea art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, completată și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018.

16. *Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâții Curtea de Apel Ploiești și Tribunalul Prahova*, invocând în apărare faptul că, deși art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 este general, aceste prevederi au fost adoptate pentru sistemul medical, deci pentru o altă categorie profesională decât a reclamantilor, iar necesitatea respectării plafonului de 30% este reținută și prin acest act normativ.

17. La termenul din 20 decembrie 2024, Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a suspendat judecata până la soluționarea sesizării.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

18. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținând că obiectul cauzei vizează stabilirea și acordarea (plata), începând cu 1 octombrie 2018 și în continuare, precum și pentru viitor, a venitului de compensare [prevăzut de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017], reprezentând diferența dintre venitul net care li s-a acordat reclamantilor începând cu data de 1 ianuarie 2018 — până în luna septembrie 2018, pe de o parte, și venitul net acordat începând cu luna octombrie 2018.

19. În ce privește îndeplinirea condiției ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, instanța de trimitere a reținut că la stabilirea drepturilor salariale ale reclamantilor prin cele două decizii emise de Curtea de Apel Ploiești s-au avut în vedere dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ.

20. Apărările formulate de apelantii-pârâți susțin că în aplicarea art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se are în vedere limitarea prevăzută de art. 25 din același act normativ.

21. Dispozițiile alin. (6¹) din art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează că suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din aceeași lege, iar această teză suportă două interpretări:

— una în sensul că art. 25 se aplică numai la stabilirea sumei compensatorii ulterioară constatării îndeplinirii condițiilor primei teze referitoare la situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi, începând cu luna mai 2018, sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018;

— o altă interpretare se referă la situația în care la stabilirea veniturilor menționate în prima teză nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25.

22. Instanța de sesizare consideră că în raport cu apărările formulate sunt posibile și alte interpretări, fie în sensul că limitarea din dispoziția din art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se aplică în raport cu art. 38 alin. (6¹) din același act normativ, fie că această limitare se aplică ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 38 alin. (6) din același act normativ.

23. S-a subliniat că, verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei juridice enunțate și aceasta nici nu face obiectul unui dosar pe rolul celor două structuri jurisdicționale, în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Apelantul-pârât a arătat că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se află sesizarea formulată de Tribunalul Neamț în Dosarul nr. 3.328/110/2022, în care s-a solicitat să se dea o rezolvare de principiu aceleiași chestiuni de drept.

25. Intimații-reclamanții au susținut că sunt întrunite cumulativ condițiile sesizării pentru interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, apreciind că drepturile referitoare la acordarea unor sume compensatorii nu sunt afectate de plafonarea prevăzută de art. 25 din același act normativ.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Instanța de trimitere a reținut că dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează aplicarea etapizată a acesteia, astfel că în aplicarea dispozițiilor alin. (6¹) nu pot fi ignorate dispozițiile alin. (6), ce prevăd o etapă a aplicării legii la 1 ianuarie 2018, în ipoteza în care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit legii-cadru menționate anterior pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

27. În situația în care, în această etapă, s-au avut în vedere și prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 și veniturile nete au fost diminuate în consecință ulterior, cu ocazia aplicării dispozițiilor art. 38 alin. (6¹), ce prevăd o etapă ulterioară, respectiv luna mai 2018, ordonatorul nu se poate îndepărta de la dispozițiile art. 38 alin. (6), aplicate anterior.

28. Completul de judecată al instanței de trimitere consideră că la stabilirea veniturilor salariale nete acordate potrivit prevederilor legale, menționate în prima teză a art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 25 din același act normativ. Teza referitoare la „suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25” se referă la etapa ulterioară constatării îndeplinirii condițiilor din prima teză referitoare la existența unor venituri nete mai mici ca urmare a aplicării prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

29. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat că marea majoritate a instanțelor (*curțile de apel Bacău, Timișoara, Oradea, Pitești, Craiova, Galați, Târgu Mureș, Alba Iulia și Constanța*) nu a identificat practică judiciară, nefiind investite cu soluționarea unor astfel de cauze, astfel că nu au fost în măsură să formuleze nici puncte de vedere teoretice.

30. *Tribunalul Covasna, instanță arondată Curții de Apel Brașov*, a înaintat o hotărâre judecătorească prin care acțiunea având ca obiect plata unor sume compensatorii, rezultată din aplicarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, a fost respinsă. Instanța a reținut că art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu are menirea de a permite acordarea unor drepturi salariale mai mari decât valorile maxime stabilite

conform anexelor nr. I-IX la lege, ci are menirea de a compensa, în mod tranzitoriu, până la atingerea limitelor maxime ale veniturilor salariale prevăzute pentru anul 2022 în Legea-cadru nr. 153/2017.

31. *Curtea de Apel Ploiești* a transmis hotărârea Tribunalului Prahova apelată în dosarul instanței de trimitere, prin care a fost admisă acțiunea reclamanților vizând plata sumei compensatorii în discuție, precum și o sentință a Tribunalului Buzău, prin care a fost respinsă cererea reclamanților, întemeiată pe dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind plata sumei compensatorii. Opinia teoretică exprimată de judecătorii din cadrul Secției I civile a Tribunalului Prahova și Secției I civile a Tribunalului Buzău a fost în sensul că, în situația în care diminuarea veniturilor salariale nete este consecința aplicării art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 permit acordarea unor sume compensatorii.

32. *Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Cluj* au identificat hotărâri judecătorești în care a fost tranșată problema de drept supusă analizei, majoritatea fiind soluții de respingere a pretențiilor similare celor din speța dedusă judecării, pe motiv că, prin pretențiile astfel formulate, se tinde la înlăturarea plafonării instituite de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispozițiile art. 38 alin. (6¹) nefiind aplicabile în această situație. A fost comunicată și o decizie (Decizia civilă nr. 334/A din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale) prin care a fost admisă în parte acțiunea reclamantului și au fost obligați pârâții la plata sumelor compensatorii prevăzute de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, reprezentând diferența dintre venitul salarial net care i-a fost acordat în luna februarie 2018 și venitul salarial net acordat în perioada 1 mai 2018-15 noiembrie 2018, reținându-se că angajatorul nu a dovedit că, la nivelul ordonatorului de credite, s-ar fi depășit plafonul de 30%.

33. *Curtea de Apel București* a transmis o decizie în care instanța a apreciat că dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt aplicabile speței deduse judecării. *Opinia teoretică exprimată de judecătorii din cadrul Tribunalului București și Tribunalului Ilfov* a fost în sensul că la stabilirea veniturilor salariale nete menționate în prima teză a art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 trebuie avute în vedere dispozițiile art. 25 din același act normativ. Teza referitoare la „suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25” se referă la etapa ulterioară constatării îndeplinirii condițiilor din prima teză referitoare la existența unor venituri nete mai mici ca urmare a aplicării prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017. S-a arătat că dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează aplicarea etapizată a acesteia, astfel că alin. (6¹) se coroborează cu alin. (6) din același articol, ce prevede o etapă a aplicării legii la data de 1 ianuarie 2018, în ipoteza în care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit legii-cadru menționate anterior pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

34. *Opinia teoretică exprimată de judecătorii Curții de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Iași* a fost în sensul că, în ipoteza în care veniturile salariale nete determinate prin aplicarea art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost micșorate în raport cu veniturile nete aferente lunii februarie 2018, devin incidente prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017. S-a reținut că prin includerea în dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, „dispoziții tranzitorii”, a alin. (6¹) s-a urmărit păstrarea cuantumului salariului net la nivelul lunii februarie 2018 în ipotezele în care, în aplicarea dispozițiilor tranzitorii ale

Legii-cadru nr. 153/2017, începând cu luna martie 2018, drepturile salariale (stabilite potrivit legii, inclusiv prin încadrarea în plafonul prevăzut la art. 25) au devenit mai mici. Cu toate acestea, în opinia Tribunalului Iași s-a precizat că, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu pot fi ignorate prevederile alin. (6) al aceluiași articol sau cele ale art. 25, a cărui teză ultimă se referă la etapa ulterioară constatării îndeplinirii condițiilor din prima teză referitoare la existența unor venituri mai mici rezultate din aplicarea etapizată a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017. Opinia completurilor ce soluționează litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul *Tribunalului Vaslui* a fost în sensul că, dacă se probează că veniturile salariale nete ale reclamantilor au fost micșorate față de veniturile nete aferente lunii februarie 2018, în atare situație devin incidente prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017. A fost înaintată, însă, o hotărâre judecătorească prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

35. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

36. Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, prin care, în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 4 și 5 din cap. VIII secțiunea I din anexa nr. V la aceeași lege, s-a statuat că suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.

37. Decizia nr. 100 din 25 noiembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2025, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— dacă, începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții, și dacă suma compensatorie se raportează la venitul salarial net sau la venitul net;

— dacă art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională „Justiție” și, în caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite.

38. Decizia nr. 34 din 6 iunie 2022 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 14 septembrie 2022, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv

sintagma „ca urmare a majorărilor salariale reglementate”, se interpretează în sensul că se aplică și în cazul majorărilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești sau doar în cazul majorărilor salariale stabilite prin acte normative (legi, ordonanțe de urgență) sau acte administrative ale ordonatorilor de credite?

39. Decizia nr. 55 din 3 octombrie 2022 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1046 din 28 octombrie 2022, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că nu pot avea ca efect diminuări ale venitului net al persoanelor aflate sub incidența acestora?

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

40. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea dispozițiilor legale supuse interpretării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Admisibilitatea sesizării este circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență sus-menționate la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

43. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitate a părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

— instanța de trimitere să judece cauza în primă instanță ori în calea de atac;

— sesizarea să privească o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

44. Referitor la prima condiție se reține că sesizarea se circumscribe obiectului de reglementare al ordonanței, întrucât vizează stabilirea unor drepturi de natură salarială [acordarea sumelor compensatorii prevăzute de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017].

45. Este îndeplinită și condiția potrivit căreia instanța de trimitere să fie legal învestită cu soluționarea cauzei în apel.

46. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni prin mecanismele de unificare a practicii judiciare. Prin Decizia nr. 100 din 25 noiembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, menționată la paragraful 37, s-a respins ca inadmisibilă o sesizare cu conținut asemănător, însă rezultă din considerentele acestei hotărâri că dificultatea interpretării s-a raportat la noțiunea de venit net și la domeniul de incidență al normei, care este de aplicabilitate generală pentru toate familiile ocupaționale, și nu doar pentru cea a „Sănătății”.

47. În ceea ce privește cea de-a treia condiție, aceea ca sesizarea să privească o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, este de reținut că, potrivit jurisprudenței constante a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, normele speciale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se complinesc cu cele ale dreptului comun, respectiv cu dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, astfel că subzistă condiția existenței unei chestiuni reale, veritabile de drept care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, exclusiv în scopul satisfacerii dezideratului afirmat în preambulul ordonanței de urgență de a se asigura unificarea practicii judiciare în această problemă de drept, nefiind posibilă investirea instanței supreme cu lămurirea oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecătii instanței de trimitere.

48. Prin urmare, cerința ca dezlegarea problemei de drept să reflecte un anumit grad de dificultate se circumscrie condițiilor de admisibilitate a sesizărilor formulate atât în temeiul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, de vreme ce hotărârea prealabilă își păstrează rațiunea de a fi un mijloc eficient de prevenire a practicii neunitare exclusiv în contextul în care instanțele de trimitere se confruntă cu chestiuni de drept ce au aptitudinea de a constitui izvor al jurisprudenței neunitare, prin caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor în analiză.

49. În acest context rămân valabile cazurile conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sesizat în temeiul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în care s-a stabilit că nu se verifică condiția dificultății chestiunii de drept, cum ar fi: a) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; b) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribuit ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; c) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit, într-o majoritate covârșitoare, aceeași interpretare; d) când pe calea hotărârii prealabile se solicită completarea legii; e) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene („C.J.U.E.”), a Curții Europene a Drepturilor Omului („C.E.D.O.”), a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

50. În cauza dedusă judecătii se solicită ca, pe calea mecanismului prejudicial, să se stabilească dacă reclamanții sunt îndreptățiți la plata sumelor compensatorii prevăzute de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care veniturile acestora au scăzut în urma plafonării sporurilor prin aplicarea art. 25 din aceeași lege.

51. Este de reținut că dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă normele tranzitorii în procedura de aplicare etapizată în perioada 2017-2022, iar prevederile alin. (6¹) al acestui articol, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, dispun plata unor sume compensatorii, pe această perioadă, în situația în care veniturile salariale nete, acordate începând cu luna mai 2018 potrivit prevederilor legii-cadru, sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, aceste compensații neluându-se în calcul la aplicarea plafonării prevăzute la art. 25 din legea-cadru.

52. În prezenta cauză reclamanții susțin că veniturile li s-au diminuat în urma reducerii cuantumului sporurilor de care beneficiau, de la 45% la 40%, astfel că intră în domeniul de aplicare al alin. (6¹) din art. 38 al Legii-cadru nr. 153/2017. Pârâții susțin că, în urma stabilirii unei V.R.S. de 463,5 lei, salariul reclamanților a atins nivelul anului 2022 și că s-au plafonat sporurile la 40% din salariul de bază brut lunar pentru a se încadra în limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

53. Instanța de trimitere a apreciat că dispozițiile pe care reclamanții își întemeiază pretențiile se coroborează cu cele ale art. 38 alin. (6) și art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel că teza potrivit căreia „suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25” se referă la etapa ulterioară constatării îndeplinirii condițiilor din prima ipoteză a normei referitoare la existența unor venituri mai mici rezultate din aplicarea etapizată a prevederilor legii-cadru menționate anterior.

54. În același sens, instanțele naționale au reținut, cvasiunanim, faptul că art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu are menirea de a permite acordarea unor drepturi salariale mai mari decât valorile maxime stabilite conform anexelor nr. I-IX la legea-cadru, ci de a compensa, în mod tranzitoriu, acest venit, până la atingerea limitelor maxime prevăzute pentru anul 2022, respectiv de a înfrânge dispozițiile art. 25 din legea-cadru, prin eliminarea indirectă, pe această cale, a plafonării sporurilor stabilite de textul normativ menționat.

55. Au susținut că, de principiu, dacă se probează că veniturile salariale nete au fost micșorate față de veniturile nete aferente lunii februarie 2018, devin incidente prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, însă aceasta nu poate conduce la înlăturarea plafonării, ci presupune coroborarea textului de lege cu celelalte dispoziții ale art. 38 privind aplicarea etapizată a legii, respectiv cu cele ale art. 25 privind plafonarea altor componente salariale, cum sunt sporurile.

56. Teza conform căreia suma compensatorie acordată nu intră în baza de calcul al plafonării prevăzute de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 este circumscrisă exclusiv unei etape ulterioare a mecanismului de aplicare a legii, succedând celei de stabilire a existenței dreptului la acordarea acestor sume compensatorii.

57. Or, în situația particulară a prezentei sesizări, în care sursa diminuării veniturilor este reprezentată de aplicarea dispozițiilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, la nivelul ordonatorului de credite, potrivit opiniei unanime a instanțelor, nu este incident textul de lege menționat, întrucât diminuarea salarială nu rezultă din aplicarea etapizată a legii, ci din intervenția dispozițiilor legale care au plafonat nivelul salariilor la nivelul celor prevăzute pentru anul 2022, respectiv al sporurilor, pentru fiecare ordonator de credite, la 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

58. În absența unei jurisprudențe neunitare și a unor opinii divergente clar conturate, rezultă că nu se identifică o problemă de interpretare neunitară a normelor de drept ce constituie obiect al sesizării, care să impună pronunțarea unei dezlegări de principiu, fiind suficientă aplicarea coroborată a acestora, în sensul clar

și evident al dispozițiilor legale care transpore din simpla lor edictare, în urma unui proces de analiză a cauzei diminuării veniturilor, cu respectarea principiului legalității și a celorlalte dispoziții ale Legii-cadru nr. 153/2007 care reglementează regimul de salarizare al personalului plătit din fondurile publice.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.216/105/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în situația în care diminuarea veniturilor salariale nete este consecința aplicării art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6¹) din aceeași lege permit acordarea unor sume compensatorii.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria Camelia Drăgușin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

